

Příkosice

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Rokycany

Nadmořská výška: 495 m n. m.

Počet obyvatel: 419

Adresa URL: www.obecprikosice.cz

Okres: Rokycany

GPS souřadnice: 49.668270N, 13.663449E

První pís. zmínka: 1368 (656 let)

PSČ: 338 43

Historie obce Příkosice

V historických pramenech se Příkosice poprvé nepřímo připomínají r. 1368 v souvislosti s hradem Homberk, přímo pak r. 1407. Nedaleko Příkosic stával na buližnickové skále kdysi hrad Homberk, za jehož zakladatele bývá považován Heřman z rodu Bužiců poprvé připomínaný r. 1284. V polovině 14. století byl jeho držitelem Jan z Homberka. Jeho čtyři synové Jaroslav, Bleha, Ješek a Jiřík drželi ještě otcovské zboží pohromadě. Držitelé Homberka však často pořádali loupeživé výpady do okolí, proto r. 1406 byl na příkaz krále Václava IV. hrad obležen královským vojskem a dobyt. Přesto zůstal v držení rodu až do poloviny 15. století, kdy ho získal Bedřich z Donína. Jeho potomci již zde nesídlili, proto začal rychle chátrat. Jako jednu z příčin jeho definitivního zániku lze považovat mohutný požár vzniklý za neznámých okolností. Jako pustý se připomíná již v 70. letech 15. století, kdy byl prodán Zdeňkovi z Rožmitálu a připojen k Rožmitálu.

Homberk byl malým šlechtickým hradem, který využil buližnickový skalní útvar jako součást ochranného systému. Dnes místní název Paseka u Příkosic naznačuje, že tu ve 14. století snad byla vesnice stejného jména, která však v průběhu staletí zanikla.

Roku 1588 byl od Rožmitálu oddělen statek Mirošov s vesnicemi Trokavec, Mešno, Kakejcov, Štítov a Dolní Příkosice, zatímco druhá část Příkosic jako pustá patřila ke Spálenému Poříčí. K Mirošovu byla připojena až v r. 1616 a byla postupně osídlena. Vsi Paseka a Homberk zůstaly i poté pusté nebo změnilly jména. Ze stavebního kamene opuštěného hradu Homberk byly obnoveny pusté vsi Horní Příkosice a Vísky. Zánik hradu byl tak dokonalý, že panstvo i lid z okolních vesnic brzy zapomněli na jeho jméno.

Příkosice vešly do historie zejména v 19. století několika významnými historickými událostmi. V 19. století vstoupila do této oblasti těžba černého uhlí na Mirošovsku, kde byla nejmenší uhelná pánev v Čechách, v níž se však těžilo výborné tzv. mirošovské "černé zlato" - uhlí nejvyšší výhřevnosti. Obyvatelstvo dosud pracující na polích se s rozšiřující se těžbou uhlí najímalo do dolů. Těžba uhlí trvala v této oblasti půl století, až nakonec byly doly uzavřeny v r. 1904 a stovky havířů i s rodinami se stěhovaly za práci jinde - zejména do severních Čech. V 2. pol. 19. století se mezi stovkami havířů, pracujících v dolech rozmáhal dělnický spolkový život, mezi havíře velký ohlas měly socialistické myšlenky, jejichž zastáncem a šířitelem byl hornický vůdce na Plzeňsku Antonín Uxa, pocházející z nedaleké Padrtě. Za svoje dělnické aktivity byl několikrát rakouskými úřady vězněn a posléze v 80. letech 19. století internován do Příkosic. Ěře těžby uhlí a havířskému vůdci A. Uxovi je také věnován pomník, postavený v obci v r. 1974. Proti železniční zastávce stojí rovněž pomník 7 padlým příkosickým občanům v době první světové války, postavený v r. 1921.

Vstup do obecnějšího povědomí historie pomohla Příkoscím i samotná příroda, která v zimě roku 1825 vyvolala v příkosických stráních zvláštní úkaz - tzv. fatu morganu.

